

Verwerende partij: Agenzia delle Entrate — Ufficio di Taranto 2

Voorwerp

Verzoek om een prejudiciële beslissing — Commissione tributaria provinciale di Taranto — Uitlegging van artikel 9, lid 1, van richtlijn 2002/21/EG van het Europees Parlement en de Raad van 7 maart 2002 inzake een gemeenschappelijk regelgevingskader voor elektronische-communicatienetwerken en -diensten (PB L 108, blz. 33) en van de artikelen 12 en 13 van richtlijn 2002/20/EG van het Europees Parlement en de Raad van 7 maart 2002 betreffende de machtiging voor elektronische-communicatienetwerken en -diensten (PB L 108, blz. 21) — Heffing van een belasting voor overheidsconcessies bij de sluiting van een telefoonabonnementscontract — Geen heffing van de belasting bij gebruik van voorafbetaalde telefoonkaarten — Toelaatbaarheid

Dictum

- 1) Het deel van de vierde vraag betreffende richtlijn 2002/77/EG van de Commissie van 16 september 2002 betreffende de mededinging op de markten voor elektronische-communicatienetwerken en -diensten, alsook de zesde vraag, zijn niet-ontvankelijk.
- 2) Richtlijn 2002/20/EG van het Europees Parlement en de Raad van 7 maart 2002 betreffende de machtiging voor elektronische-communicatienetwerken en -diensten (Machtigingsrichtlijn) en richtlijn 2002/21/EG van het Europees Parlement en de Raad van 7 maart 2002 inzake een gemeenschappelijk regelgevingskader voor elektronische-communicatienetwerken en -diensten (Kaderrichtlijn), staan niet in de weg aan een belasting zoals de belasting voor overheidsconcessies.

⁽¹⁾ PB C 24 van 30.1.2010.

Beschikking van het Hof (Vijfde kamer) van 12 januari 2011 — Heinz Helmuth Eriksen (C-205/10 P), Bent Hansen (C-217/10 P), Brigit Lind (C-222/10 P)/Europese Commissie

(Gevoegde zaken C-205/10 P, C-217/10 P en C-222/10 P) ⁽¹⁾

(Hogere voorziening — Beroep tot schadevergoeding — Gevolgen van nucleair ongeval te Thule (Groenland, Denemarken) voor volksgezondheid — Richtlijn 96/29/Euratom — Verzuim van Commissie om maatregelen tegen lidstaat te nemen)

(2011/C 120/04)

Procestaal: Engels

Partijen

Rekwiranten: Heinz Helmuth Eriksen (C-205/10 P), Bent Hansen (C-217/10 P), Brigit Lind (C-222/10 P) (vertegenwoordiger: I. Anderson, advocaat)

Andere partij in de procedure: Europese Commissie (vertegenwoordigers: M. Patakia en E. White, gemachtigden)

Voorwerp

Hogere voorziening tegen de beschikking van het Gerecht (Vierde kamer) van 24 maart 2010, Erikson/Commissie (T-516/08), waarbij het Gerecht een beroep tot vergoeding van de schade die rekwirant stelt te hebben geleden door het feit dat de Commissie in strijd met de resolutie van het Europees Parlement van 20 april 2007 over de gevolgen van het nucleaire ongeval te Thule (Groenland) voor de volksgezondheid [petitie 720/2002, 2006/2012 (INI)] niet de nodige maatregelen heeft getroffen om Denemarken te dwingen uitvoering te geven aan richtlijn 96/29 tot vaststelling van de basisnormen voor de bescherming van de gezondheid der bevolking en der werkers tegen de aan ioniserende straling verbonden gevaren (PB L 159, blz. 1) en deze bepalingen toe te passen op de werkers die betrokken waren bij dit ongeval, kennelijk rechtens ongegrond heeft verklaard

Dictum

- 1) De hogere voorzieningen worden afgewezen.
- 2) Eriksen, Hansen en Lind worden verwezen in de kosten.

⁽¹⁾ PB C 195 van 17.7.2010.

Beschikking van het Hof (Zesde kamer) van 18 januari 2011 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door Dioikitiko Efeteio Thessalonikis — Griekenland) — Souzana Berkizi-Nikolakaki/Anotato Symvoulio epilogis prosopikou (A.S.E.P.), Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis

(Zaak C-272/10) ⁽¹⁾

(Artikel 104, lid 3, van het Reglement voor de procesvoering — Sociale politiek — Artikel 155, lid 2, VWEU — Richtlijn 1999/70/EG — Clausule 8 van raamovereenkomst inzake arbeid van bepaalde tijd — Arbeidsovereenkomsten voor bepaalde tijd in overheidssector — Opeenvolgende overeenkomsten — Misbruik — Sancties — Omzetting in arbeidsovereenkomst voor onbepaalde tijd — Procedureregels — Dwingende termijn — Gelijkwaardigheid- en doeltreffendheidsbeginsel — Verlaging van algemeen niveau van bescherming van werknemers)

(2011/C 120/05)

Procestaal: Grieks

Verwijzende rechter

Dioikitiko Efeteio Thessalonikis

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Souzana Berkizi-Nikolakaki

Verwerende partijen: Anotato Symvoulío epilogis prosopikou (A.S.E.P.), Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis

Voorwerp

Verzoek om een prejudiciële beslissing — Dioikitiko Efeteio Thessalonikis — Uitlegging van punt 3 van clause 8 van de bijlage bij richtlijn 1999/70/EG van de Raad van 28 juni 1999 betreffende de door het EVV, de UNICE en het CEEP gesloten raamovereenkomst inzake arbeidsovereenkomsten voor bepaalde tijd (PB L 175, blz. 43) — Nationale regeling die dwingende termijn invoert om arbeidsovereenkomsten voor bepaalde tijd om te zetten in arbeidsovereenkomsten voor onbepaalde tijd

Dictum

- 1) Artikel 155, lid 2, VWEU en de op 18 maart 1999 gesloten raamovereenkomst inzake arbeid van bepaalde tijd, die is opgenomen in bijlage bij richtlijn 1999/70/EG van de Raad van 28 juni 1999 betreffende de door het EVV, de UNICE en het CEEP inzake arbeidsovereenkomsten voor bepaalde tijd, moeten aldus worden uitgelegd dat zij zich niet verzetten tegen een nationale wettelijke regeling, als bedoeld bij artikel 11, lid 2, van presidentieel besluit 164/2004 houdende regelingen voor werknemers met overeenkomsten voor bepaalde tijd in de overheidssector, dat bepaalt dat de aanvraag van een werknemer tot omzetting in een arbeidsovereenkomst voor onbepaalde tijd van een opeenvolging van arbeidsovereenkomsten voor bepaalde tijd, die als misleidend kunnen worden beschouwd, bij de bevoegde instantie moet worden ingediend binnen een dwingende termijn van twee maanden vanaf de inwerkingtreding van dat besluit, op voorwaarde dat deze termijn niet ongunstiger is dan deze die geldt voor gelijkaardige beroepen inzake arbeidsrecht in intern recht en de uitoefening van de door het recht van de Unie verleende rechten niet nagenoeg onmogelijk of uiterst moeilijk maakt. Het staat aan de verwijzende rechter de naleving van deze voorwaarde na te gaan.
- 2) Clause 8, punt 3, van de raamovereenkomst inzake arbeid van bepaalde tijd moet aldus worden uitgelegd dat zij zich niet verzet tegen een nationale wettelijke regeling, als bedoeld bij artikel 11, lid 2, van presidentieel besluit 164/2004, dat bepaalt dat de aanvraag van een werknemer tot omzetting in een arbeidsovereenkomst voor onbepaalde tijd van een opeenvolging van arbeidsovereenkomsten voor bepaalde tijd, die als misleidend kunnen worden beschouwd, bij de bevoegde instantie moet worden ingediend binnen een dwingende termijn van twee maanden vanaf de inwerkingtreding van dat besluit, hoewel de overeenkomstige termijnen die zijn vastgesteld in vergelijkbare eerdere wettelijke regelingen zijn verlengd, voor zover deze regelgeving niet raakt aan het algemeen niveau van bescherming van werknemers van bepaalde tijd.

(¹) PB C 221 van 14.8.2010.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Finanzgericht Hamburg (Duitsland) op 10 januari 2011 — WEGO Landwirtschaftliche Schlachtstellen GmbH/Hauptzollamt Hamburg-Jonas

(Zaak C-10/11)

(2011/C 120/06)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Finanzgerichts Hamburg

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: WEGO Landwirtschaftliche Schlachtstellen GmbH

Verwerende partij: Hauptzollamt Hamburg-Jonas

Prejudiciële vraag

Is het voor de betaling van de restitutie bevoegde Hauptzollamt gebonden aan de wijziging achteraf van de vermelding in vak 2 van de uitvoeraangifte respectievelijk van het controle-exemplaar T 5 door het douanekantoor van uitvoer? (¹)

(¹) Verordening (EEG) nr. 2913/92 van de Raad van 12 oktober 1992 tot vaststelling van het communautair douanewetboek (PB L 302, blz. 1).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Supreme Court of the United Kingdom (Verenigd Koninkrijk) op 7 februari 2011 — JPMorgan Chase Bank N.A., Frankfurt Branch, J.P. Morgan Securities Limited/Berliner Verkehrsbetriebe (BVG), Anstalt des öffentlichen Rechts, Anstalt Des Öffentlichen Rechts

(Zaak C-54/11)

(2011/C 120/07)

Procestaal: Engels

Verwijzende rechter

Supreme Court of the United Kingdom

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: JPMorgan Chase Bank N.A., Frankfurt Branch, J.P. Morgan Securities Limited

Verwerende partijen: Berliner Verkehrsbetriebe (BVG), Anstalt des öffentlichen Rechts, Anstalt des öffentlichen Rechts